

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาการเชื้อเยียกแข็งในน้ำเชื้อปลากระพงแดง เมื่อศึกษาถึงลักษณะภายในขององอสุจิ พบว่ามีลักษณะที่คล้ายกันในปลากระดูกแข็งทั่วไป ซึ่งเป็นลักษณะของอสุจิที่ยังไม่พัฒนา ไม่พนอะโครโธม และมีรูปร่างค่อนข้างกลม ปริมาณความหนาแน่นที่พบในการสุ่มนับ พบว่าน้ำเชื้อปลากระพงแดงมีความหนาแน่นของอสุจิประมาณ 20.94 ล้านเซลล์ต่อมิลลิลิตร มีอัตราการเคลื่อนไหวเฉลี่ยเท่ากับ 50.99% ระดับการเคลื่อนที่จากการประเมินเท่ากับ 9-10 และมีเปอร์เซ็นต์เซลล์ที่มีชีวิตเมื่อตรวจด้วยการย้อมสี Eosin-Nigrosin เท่ากับ 69.43%

ในการทดลองหาสูตรน้ำยาเจือจาง และสารรักษาสภาพที่เหมาะสมในการเก็บรักษา น้ำเชื้อเช่นเยียกแข็งพบว่า ในแต่ละสูตรของน้ำยาเจือจางไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติเมื่อ ตรวจสอบคุณภาพน้ำเชื้อโดยคูจากเปอร์เซ็นต์อสุจิที่มีชีวิต แต่มีความแตกต่างกันในการใช้สารรักษาสภาพ 2 ชนิด คือ DMSO และ Glycerol พบว่า DMSO เป็นสารรักษาสภาพให้คุณภาพน้ำเชื้อที่ดีกว่าการใช้ Glycerol เป็นสารรักษาสภาพ และจากการคำนวณทางสถิติสามารถที่จะ เผยแพร่สมการความสัมพันธ์ของเปอร์เซ็นต์อสุจิที่มีชีวิตกับระยะเวลาในการเก็บรักษา ได้ดังนี้

$$Y = 46.07 - 9.58 X$$

เมื่อ Y = เปอร์เซ็นต์ของอสุจิที่มีชีวิตตรวจได้จากการย้อมสี (LDS)
 X = Natural logarithm ของระยะเวลา(วัน) ที่ใช้ในการเก็บรักษา
น้ำเชื้อเช่นเยียกแข็ง

สำหรับในการหาอัตราการลด และเพิ่มอุณหภูมิที่เหมาะสมนั้น พบว่าอัตราการลด อุณหภูมิมีผลต่อเปอร์เซ็นต์อสุจิที่มีชีวิตโดยการลดอุณหภูมิด้วยการลดอุณหภูมิอย่างช้าๆ หรือ การทำให้เป็นเกล็ดจะให้เปอร์เซ็นต์ของอสุจิที่มีชีวิตภายในลดลงมากกว่าการลดอุณหภูมิอย่างรวดเร็ว และเมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคุณภาพน้ำเชื้อเช่นเยียกแข็งจากการลดลาย พบว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะมีการทดสอบอัตราการปฏิสนธิจากน้ำเชื้อแข็งเยือกแข็ง เปรียบเทียบกับการศึกษาเปอร์เซ็นต์ของสุจิที่มีชีวิตโดยการข้อมูล เพื่อตรวจสอบคุณภาพที่แน่นอนของน้ำเชื้อ
2. ควรจะมีการศึกษาถึงอัตราการลดอุณหภูมิที่แน่นอนเพื่อเพิ่มอัตราลดของสุจิจากการแข็งเยือกแข็ง
3. ควรมีการศึกษาถึงผลภายหลังการปฏิสนธิ โดยใช้น้ำเชื้อแข็งเยือกแข็งเพื่อหาความผิดปกติของโครโนซิมซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการแข็งเยือกแข็ง
4. ควรมีการศึกษาผลของการเข้มข้นของสารรักษาสภาร DMSO และระยะเวลาในการบ่มให้สารรักษาสภารสามารถแพร่เข้าสู่เซลล์ เพื่อเพิ่มเปอร์เซ็นต์การลดของสุจิให้มากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย